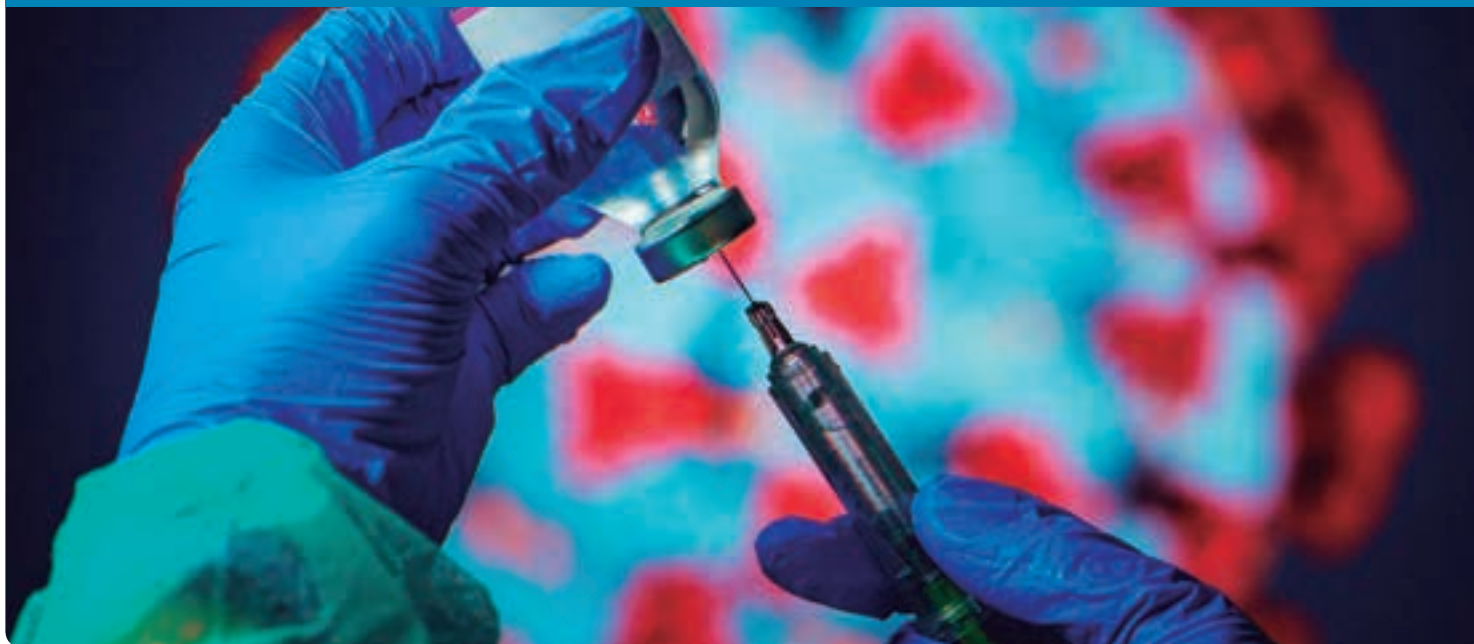

Full diocesà

17 de gener del 2021

p4 – Escola de Formació Permanent per a responsables de joves

p7 – Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

La moralitat de la vacuna del Covid-19

NOTA DE LA CONGREGACIÓ DE LA DOCTRINA DE LA FE
La qüestió sobre l'ús de les vacunes, en general, sol estar en el centre d'insistents debats en l'opinió pública. En els últims mesos, han arribat a aquesta Congregació diverses peticions d'una opinió sobre l'ús d'algunes vacunes contra el virus SARS-CoV-2, causant del Covid-19, desenvolupades recurrent, en el procés de recerca i producció, a línies cel·lulars que provenen de teixits obtinguts de dos avortaments ocorreguts en el segle passat. Al mateix temps, s'han produït diverses declaracions en els mitjans de comunicació per part de bisbes, associacions catòliques i experts, diferents entre elles i a vegades contradictòries, que també han plantejat dubtes sobre la moralitat de l'ús d'aquestes vacunes.

Sobre aquesta qüestió ja hi ha un important pronunciament de la Pontifícia Acadèmia per a la Vida, titulat «Reflexions morals sobre les vacunes preparades a partir de cèl·lules procedents de fetus humans avortats» (5 juny 2005). A més,

aquesta Congregació es va expressar sobre aquest tema amb la instrucció *Dignitas personae* (8 setembre 2008) (cf. nùms. 34 i 35). En el 2017, la Pontifícia Acadèmia per a la Vida va tornar a tractar el tema amb una nota. Aquests documents ja ofereixen alguns criteris generals diriments.

Atès que estan ja disponibles, per a la seva distribució i administració en diversos països, les primeres vacunes contra el Covid-19, aquesta Congregació desitja oferir algunes indicacions que aclareixin aquest tema. No es pretén jutjar la seguretat i eficàcia d'aquestes vacunes, fins i tot essent èticament rellevant i necessari, perquè la seva avaluació és competència dels investigadors biomèdics i les agències per als medicaments, sinó únicament reflexionar sobre l'aspecte moral de l'ús d'aquelles vacunes contra el Covid-19 que s'han desenvolupat amb línies cel·lulars procedents de teixits obtinguts de dos fetus avortats no espontàniament. (Continua a la pàgina 6.)

«Jo us dic: "Déu meu, vull fer la vostra voluntat"»

Diumenge II durant l'any / Cicle B

Lectura del primer llibre de Samuel

En aquell temps Samuel, que encara era un noi, dormia en el santuari del Senyor, on hi havia l'arca de Déu. El Senyor el cridà, i Samuel respongué: «Aquí em teniu.» Corregué cap a Elí i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Elí replicà: «No t'he cridat pas. Vés-te'n a dormir.» I el noi se n'anà a dormir. El Senyor el tornà a cridar, i Samuel s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Elí replicà: «Fill meu, no t'he cridat pas. Torna-te'n a dormir.» Samuel encara no sabia reconèixer el Senyor, la paraula del Senyor encara no se li havia revelat. Per tercera vegada el Senyor cridà Samuel, i ell s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Llavors Elí comprengué que era el Senyor qui cridava el noi, i digué a Samuel: «Vés a dormir i, si et torna a cridar, digues-li: "Parleu, Senyor, que el vostre servent us escolta."» El Senyor es presentà i el cridà com les altres vegades: «Samuel, Samuel.» Ell li respongué: «Parleu, que el vostre servent us escolta.» Samuel es va fer gran. El Senyor l'afavoria sempre i no deixà de complir mai cap de les seves profecies.

(3,3b-10.19)

Salm responsorial

Jo us dic: «Déu meu, vull fer la vostra voluntat.»

[39]

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, el cos no és per a fornicar, sinó per al Senyor, i el Senyor, per al cos. I Déu, que ressuscità el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres amb el seu poder. ¿No sabeu que els vostres cossos són membres de Crist? El qui s'uneix al Senyor forma amb ell un sol esperit. Fugiu de la fornicació. Els altres pecats que l'home comet són exteriors als seu cos, però el fornicador peca contra el seu propi cos. ¿No sabeu que els vostres cossos són el santuari de l'Esperit Sant que heu rebut de Déu i que resideix en vosaltres? No sabeu que no sou vostres? Déu us ha adquirit a un preu molt alt: glorifiqueu-lo en el vostre cos.

(6,13c-15a.17-20)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps Joan estava amb dos dels seus deixebles i, fixant-se en Jesús que passava, digué: «Mireu l'anyell de Déu.» Quan els dos deixebles van sentir que Joan deia això, van seguir Jesús. Ell es girà i, en veure que el seguien, els preguntà: «Què voleu?» Ells li digueren: «Rabí», que vol dir "mestre", «on us allotgeu?» Jesús els respon: «Veniu i ho veureu.» Ells hi anaren, veieren on s'allotjava i es quedaren amb ell aquell dia. Eren vora les quatre de la tarda. Un dels dos que havien sentit el que deia Joan i havia seguit Jesús, era Andreu, el germà de Simó Pere. El primer amb qui Andreu es trobà fou el seu germà Simó, i li digué: «Hem trobat el Messies», que vol dir "l'Ungit". I l'acompanyà on era Jesús. Jesús se'l mirà i li digué: «Tu ets Simó, fill de Joan. Tu et diràs Quefes, que vol dir Pedra.» (1,35-42)

«Joan estava amb dos dels seus deixebles i fixant-se en Jesús que passava, digué: "Mireu l'anyell de Déu"»

Trobar Déu

Carles Riera i Fonts, pvre.

On trobar Déu, ell que sempre és present? «—Mestre, on us allotgeu?», preguntaren els deixebles a Jesús. «—Veni i ho veureu», els respongué.

Per a trobar Déu, a través de Jesús, cal cercar-lo. Cercar és sempre un acte creatiu que comporta una part d'aventura. Cal deixar-se sorprendre pel Déu de les sorpreses, esguardar el món amb una mirada nova i provar d'interpretar-lo. I fer-ho sense rubor ni complexos. El coneixement de Déu i l'amor de Déu s'alimenten l'un a l'altre: coneixem una cosa si l'estimem i sols estimant-la podem començar a conèixer-la.

Oh paradoxal!: Déu s'amaga en el cor de cada persona, en el nostre interior més íntim (*"Deus interior intimo meo"*, deia sant Agustí). I solament el trobarà aquell qui hi parli, aquell qui hi dialogui en la pregària, qui senti una inquietud infinita de conèixer-lo i de descobrir-lo en el germà pobre i en el germà malalt. A Déu el sabem sempre a prop en la debilitat i en la sofrença.

Avui la nostra peripècia humana s'anomena indiferència. Res no ens fa fred ni calor. Tenim una relació amb Déu distant, displicant, sovint plena de dubtes i recances. El respecte per l'altre, que és tothora un valor intangible —com la solidaritat o la compassió—, ens hauria de projectar vers l'Altre, font i origen de tot valor immutable. ¿Com pren naixença, dins cada un de nosaltres, la capacitat immensa que tots tenim d'estimar? No és Déu el primer propòsit i el darrer significat de la nostra existència?

Ens cal intuir altre cop la permanent novetat del Creador i acostar-nos a Jesús, com feren els apòstols Joan, Andreu i Simó Pere.

La imatge

De jove, Pere rebé dues propostes per a trobar-se amb el Messies: una, de l'àmbit de Joan Baptista, i una altra, a través del seu germà Andreu. Jesús el cridà i li canvià el nom: de Simó passà a Pere; començà a ser una persona nova. Fins a Roma.

També en l'Església. Hem obeït alguna proposta i hem seguit la maduració més lenta de la formació; hem arribat a les ganes d'intimar amb Jesús.

Sant Pere (1610-12). Rubens

Agenda

Lit. hores: Setmana II

18 dilluns

—Sant Volusí, bisbe
Inici de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians
He 5,1-10/Salm 109/Mc 2,18-22

19 dimarts

—Sant Màrius, màrtir
Beat Marcelo Spínola
He 6,10-20/Salm 110/Mc 2,23-28

20 dimecres

—Sts. Fabià, papa, i Sebastià, tribú, mrs.
He 7,1-3.15-17/Salm 109/Mc 3,1-6

21 dijous

—Sants Fructuós (o Fruitós) i Auguri i Eulogi, màrtirs de Tarragona
—Santa Agnès, vg. i mr.
He 10,32-36/Salm 33/Jo 17,11b-19

22 divendres

—Sant Vicenç, diaca i màrtir
He 8,6-13/Salm 84/Mc 3,13-19

23 dissabte

—Sant Ildefons (o Alfons) de Toledo
Les esposalles de la Benaurada Verge Maria
He 9,2-3.11-14/Salm 46/Mc 3,20-21

24 diumenge III de durant l'any / Cicle B

—Sant Francesc de Sales
Jornada de la Infància Missionera
Diumenge de la Paraula de Déu
Jn 3,1-5.10/Salm 24/1C 7,29-31/Mc 1,14-20

Adoració i pregària de Cap d'Any a la parròquia de Tàrrega

Josep Castellà

Per acabar l'any la unitat pastoral parroquial de Tàrrega celebrà el capvespre del dijous 31 de desembre una vetllada especial d'adoració i pregària de Cap d'Any a l'església parroquial de Santa Maria de l'Alba, amb la participació d'un bon grup de fidels. Aquesta vetlla, presidida per Mn. Josep Maria Vilaseca, constà d'adoració al Santíssim en comunitat i unes pregàries guiades tot donant gràcies i demanant perdó, com també l'oració de sant Francesc d'Assís. Vingueren després les vespres, la benedicció del Santíssim i la celebració de l'eucaristia.

El primer dia de l'any, solemnitat de la Mare de Déu, s'oficià una missa solemne en el temple targarí de Santa Maria de l'Alba, missa presidida pel rector, J. M. Vilaseca, acompanyat del diaca permanent, Joan Novell. En l'homilia, el celebrant digué: «Avui és el dia en què hem de mirar cap a Maria i saber quins valors hem de tenir sempre ben presents en les nostres vides.» Els cants i les nades de la celebració anaren a càrrec del grup Àngels de l'Alba, amb Jesús Balletbò a l'orgue. Com a cloenda, hi hagué la tradicional veneració del Nen Jesús per part dels feligresos.

Escola de Formació Permanent

La Delegació de Joventut vol acompanyar els joves del nostre bisbat a trobar-se amb el Senyor. Així, doncs, des del dia 9 de gener han començat unes sessions mensuals de formació per a responsables de joventut. Aquestes sessions, que seran un total de sis, volen ajudar a formar cap, cor i mans per tal de tenir eines per a poder fer néixer o créixer el grup de joves parroquial. Algunes de les sessions, com la de febrer i març, s'organitzen, respectivament, amb altres organismes: la delegació diocesana de Protecció de Menors i Adults Vulnerables, i el Secretariat Interdiocesà de Joventut de Catalunya. Els temes que es treballaran a l'Escola de Formació Permanent durant aquest primer any són diversos: conèixer la realitat juvenil, protecció de menors, camins cap a la pregària en grup, introducció a les Sagrades Escriptures, *coaching* catòlic...; temes diversos per a la nostra realitat diversa. Per a més informació: Miquel Ventura (miquelv512@gmail.com, tel. 602 64 42 51, o bé www.bisbatsolsona.cat).

2021		
09 <i>Gener</i> MN EDHÓ GRAS 	20 <i>Febrer</i> LOURDES ELIÀ 	13 <i>Març</i> FRAN SANGRÉ
17 <i>Abril</i> MN BRUNO BÉCHEZ 	08 <i>Maig</i> MN HAIC HAJA 	05 <i>Juny</i> OLAS MORÁN

Trobada vocacional de joves

Delegació de Vocacions

En un àmbit fraterno i guardant degudament les mesures de seguretat, una dotzena de nois del bisbat es van trobar a Solsona el dia 5 de gener per fer un petit pelegrinatge al santuari de la Mare de Déu del Miracle.

Conscients que la vocació baptismal és la base de totes les vocacions cristianes, ja sigui la vida matrimonial, el sacerdoti o la vida consagrada, i conscients que és important preguntar-nos què ens demana el Senyor, alguns joves es troben un parell de cops l'any per fer un dia de convivència amb els seminaristes i així caminar i pregar plegats.

L'evangeli del dia, una petita conversa sobre el camí que els Mags d'Orient van recórrer fins a arribar al portal de Betlem, el réis del rosari i la celebració de l'eucaristia, el bon humor i un pas darrere l'altre van marcar el dia de convivència.

Els joves es van encomanar a la Mare de Déu del Miracle per demanar que concedeixi moltes i santes vocacions a la vida cristiana i ens faci generosos en l'entrega a Déu de cada un de nosaltres en el nostre estat de vida concret. (Totes les fotografies a www.bisbatsolsona.cat)

Route to God: edició de Cap d'Any

Els joves del bisbat no es van poder trobar com de costum els dies de Nadal. Els altres anys havien pelegrinat a Basilea, Madrid, Breslàvia... a les trobades internacionals de Taizé. Enguany ho van fer en un format més reduït en el temps però intentant reviure el clima d'alegria perquè el Salvador del Món s'ha fet carn i ha habitat entre nosaltres. Així, doncs, una quarantena de nois i noies de les nostres parròquies van fer una trobada telemàtica el dia 30 de desembre a les 22h. En un ambient distès i fraternal els joves es van trobar per acomiadar l'any 2020 i mirar amb esperança, i plena convicció que tot és per a bé dels qui creuen, l'any 2021. Donem les gràcies especialment a tots els qui van fer possible el Route to God; especialment la xerrada de Mn. Marc Majà, la presència de Mn. Abel Trulls, la breu xerrada d'en Pol Navarro, jove de la parròquia de Berga, sobre el grup de Només per Avui, i a tots els joves que es van connectar, els que van col·laborar i els que ens van ajudar a passar-nos-ho bé. Informa: Delegació de Joventut.

L'ús de totes les vacunes no implica l'aprovació de l'avortament

Nota de la Congregació per a la Doctrina de la Fe

Card. Ladaria, prefecte de la Congregació

(Prové de la pàgina 1.)

1. Com s'afirma en la instrucció *Dignitas personae*, en els casos en què s'utilitzin cèl·lules de fetus avortats per a crear línies cel·lulars per al seu ús en la recerca científica, «existeixen diferents graus de responsabilitat» en la cooperació al mal. Per exemple, «en les empreses que utilitzen línies cel·lulars d'origen il·lícit no és idèntica la responsabilitat dels qui decideixen l'orientació de la producció i la d'aquells que no tenen poder de decisió».

2. En aquest sentit, quan no estiguin disponibles vacunes Covid-19 èticament irreprotxables (per exemple, en països en els quals no es posen a la disposició de metges i pacients vacunes sense problemes ètics o en els quals la seva distribució és més difícil a causa de les condicions especials d'emmagatzematge i transport, o quan es distribueixen diversos tipus de vacunes en el mateix país però, per part de les autoritats sanitàries, no es permet als ciutadans triar la vacuna que s'inocularà), és moralment acceptable utilitzar les vacunes contra el Covid-19 que han utilitzat línies cel·lulars de fetus avortats en el seu procés de recerca i producció.

3. La raó fonamental per a considerar moralment lícit l'ús d'aquestes vacunes és que el tipus de cooperació al mal (cooperació material passiva) de l'avortament provocat del qual procedeixen aquestes mateixes línies cel·lulars, per part dels qui utilitzen les vacunes resultants, és remota. El

deure moral d'evitar aquesta cooperació material passiva no és vinculant si existeix un perill greu, com la propagació, d'altra banda incontenible, d'un agent patògen greu; en aquest cas, la propagació pandèmica del virus SARS-CoV-2 que causa la malaltia. Per consegüent, ha de considerar-se que, en aquest cas, poden utilitzar-se totes les vacunes reconegudes com a clínicament segures i eficaces amb consciència certa que el recurs a tals vacunes no significa una cooperació formal amb l'avortament del qual es van obtenir les cèl·lules amb les quals les vacunes han estat produïdes. No obstant això, s'ha de subratllar que l'ús moralment lícit d'aquesta mena de vacunes, a causa de les condicions especials que el possibiliten, no pot constituir en si mateix una legitimació, ni tan sols indirecta, de la pràctica de l'avortament, i pressuposa l'oposició a aquesta pràctica per part dels qui recorren a aquestes vacunes.

4. De fet, l'ús lícit d'aquestes vacunes no implica ni ha d'implacar de cap manera l'aprovació moral de l'ús de línies cel·lulars procedents de fetus avortats [...].

5. Al mateix temps, és evident per a la raó pràctica que la vacunació no és, per regla general, una obligació moral i que, per tant, la vacunació ha de ser voluntària. En qualsevol cas, des d'un punt de vista ètic, la moralitat de la vacunació depèn no sols del deure de protegir la pròpia salut, sinó també del deure de perseguir el bé comú. Bé que, mancant altres mitjans per a detenir o fins i tot prevenir l'epidèmia, pot fer recomanable la vacunació, especialment per a protegir els més febles i més exposats. Tanmateix, els qui, per raons de consciència, rebutgen les vacunes produïdes a partir de línies cel·lulars procedents de fetus avortats, han de prendre mesures, amb altres mitjans profilàctics i amb un comportament adequat, per a evitar que es converteixin en vehicles de transmissió de l'agent infeccios [...].

6. Finalment, existeix també un imperatiu moral per a la indústria farmacèutica, els governs i les organitzacions internacionals: garantir que les vacunes, eficaces i segures des del punt de vista sanitari, i èticament acceptables, siguin també accessibles als països més pobres i sense un cost excessiu per a ells [...].

Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians

Comença demà dilluns dia 18

Fins i tot mentre les nacions continuen bregant amb la pandèmia del Covid-19, estan en marxa els últims preparatius per a una de les celebracions anuals de pregària més grans del món, que té lloc tradicionalment del 18 al 25 de gener.

En la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians hi participen comunitats cristianes de moltes tradicions i de totes les parts del món. En un moment en què les preocupacions en matèria de salut pública posen límit a les reunions físiques, ofereix una oportunitat perquè les esglésies es reunixin gràcies a una pràctica típicament cristiana molt anterior al transport modern: l'oració.

La Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians ha estat organitzada conjuntament pel Consell Mundial d'Esglésies (CME) i el Pontifici Consell per a la Promoció de la Unitat dels Cristians de l'Església Catòlica des de 1968.

A l'hemisferi sud, en el qual el mes de gener és un mes de vacances, les esglésies troben en moltes ocasions altres moments per a celebrar-la, com ara al voltant de la Pentecosta, que també és una data simbòlica per a la unitat.

Encarregada de preparar l'edició del 2021, la Comunitat de Grandchamp a Suïssa va triar el tema «Estigueu en el meu amor i donareu fruit en abundància» (Jn 15,5-9). Això va permetre a les cinquanta germanes de la comunitat, procedents de diferents confessions i països, compartir la saviesa de la seva vida contemplativa romanent en l'amor de Déu. «No és fàcil restar sempre en Crist, restar en el seu amor», diu la germana Anne-Emmanuelle Guy, priora de Grandchamp. «La vida comunitària quotidiana és el que em permet de comprovar on em trobo en el meu amor envers els altres i envers Déu. Perquè, com puc dir que estimo Déu si no estimo la meva germana o el meu germà que viuen al meu costat?»

El llibre

Carlo Acutis

Nicola Gori

Editorial Ciudad Nueva.
176 pp. / 17 euros.

Carlo Acutis, un noi de quinze anys, un adolescent com tots: vivaç, ple de projectes i de futur, atret per la informàtica i els videojocs. Té amics, una família, va al col·legi. Res d'extraordinari, fins aquí.

Però Carlo estava determinat, com deia santa Teresina de Lisieux, a «fer extraordinàriament bé i per amor les coses ordinàries».

I llavors descobrim que la vida de Carlo té una empremta de santedat. La seva meta és la unió amb Crist. El seu aliment diari és l'Eucaristia i l'adoració del Santíssim. La missa, la seva cita impostergable.

D'aquesta manera, la vida d'aquest adolescent es revesteix de qualitats úniques, perquè tot és viscut amb la mirada posada en Déu. Carlo ens interpel·la, ens mostra que el compromís amb Déu és una cosa actual, possible i el més bell pacte que podem fer en aquesta vida.

La cultura de la cura com a camí de pau

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Amb aquest títol el papa Francesc ens presenta el seu missatge per a la Jornada Mundial de la Pau d'aquest any 2021. El Sant Pare ens recorda la importància de la creació i també de la fraternitat entre tots nosaltres, hem de tenir cura els uns dels altres i així fomentar relacions on no existeixin ni la indiferència ni el rebuig.

Aquest any 2020 ha estat un any en què realment s'ha notat més fraternitat entre tots nosaltres. En aquests moments de debilitat humana en què tots estem en el mateix «vaixell» de la pandèmia moltes persones tenen cura les unes de les altres i han esclatat més que mai sentiments de solidaritat i amor.

Però els cristians hem de fer un pas més, hem de veure Déu Pare creador del món com aquell que té cura dels seus fills, de totes les seves criatures. També Jesucrist, el Fill, té cura de nosaltres quan dóna la seva vida per la nostra salvació i ens allibera del pecat i de la mort. I no solament hem de creure i donar gràcies a Déu per tenir cura de nosaltres, sinó que hem de fer el mateix per als nostres germans. Una de les maneres més boniques i entenedores que ofereix l'Església per a servir els altres són les obres de misericòrdia corporals i espirituals.

Les persones no podem ser individualistes, hem de relacionar-nos, hem de fer comunitat cristiana. Així també, fent comunitat, ens tractarem com a germans i respectarem els drets de cadascú, sense aprofitar-nos de ningú. Tot i això sabem que les desigualtats entre les persones, entre les nacions és un fet que no podem oblidar i que hauríem d'erradicar. El papa Francesc en el seu missatge convida els responsables de les organitzacions internacionals i dels governs, del sector econòmic i del científic,

de la comunicació social i de les institucions educatives a fer alguna cosa per tal de canviar el rumb de la nostra societat.

El Sant Pare també insisteix en el malbaratament que fem dels recursos i que es podrien utilitzar per a coses més necessàries, com ara la lluita contra la pobresa i a favor de la sanitat, sobretot en aquests moments de crisi. Com podem educar les persones en la cultura de la cura? En primer lloc, dins el nucli familiar i també a l'escola. En segon lloc, també l'Església ha de donar exemple, així com tots els governants i persones compromeses al servei del poble.

Us recomano que llegiu sencer aquest missatge de Francesc. El trobareu en català a la web del nostre bisbat.

